

[Indenrigsministeren.]

Men dernæst er kommunen ved beregningen af det indbetalingspligtige beløb berettiget til at fradrage et beløb, der svarer til det skattetak, der fremkommer ved, at de erlagte efterbetalingsbeløb af skatteyderne kan fradrages i de skattepligtige indkomster for det følgende skatteår.

Baggrunden for loven af 1946 var den i loven af 22. juli 1945 omhandlede ekstraordinære formueopgørelse, som man regnede med ville medføre, at kommunerne i nogle år fik langt større efterbetalings- og bødebæbeløb ind end normalt.

Hvis man lod disse midler indgå på kommunernes driftsregnskaber som en forøgelse af de løbende indtægter, ville man modvirke regeringens samtidige bestræbelser for at begrænse pengeregigheden. En båndlæggelse var midlet herimod.

Man nøjedes imidlertid ikke med blot indtil videre at båndlægge disse midler, men det fandtes naturligt, at de, under hensyn til deres ekstraordinære karakter, også på længere sigt blev benyttet til konsolidering af kommunerne. Det bestemtes derfor, at de, når de til sin tid blev frigivet, ikke måtte anvendes til formål, der vedrørte kommunens drift, medmindre ganske særlige omstændigheder måtte tale derfor.

De nærmere regler herom skulle fastsættes af indenrigsministeren og indeholdes i bekendtgørelsen af 17. april 1947, hvorefter ingen af de båndlagte midler vil kunne forventes frigivet før den 1. april 1949, og frigivelse efter denne dato først må ske efterhånden og i det tempo og omfang, som kan forenes med de til den tid rådende beskæftigelsesmæssige og pengepolitiske forhold.

I henhold til loven af 1946 er der allerede båndlagt betydelige beløb. Jeg kan således oplyse, at der pr. 31. december 1948 til nationalbanken var indbetalt ialt 62,2 mill. kr., der fordeler sig således:

København.....	13,4	mill. kr.
Frederiksberg...	1,0	—
købstæderne.....	23,0	—
landkommunerne.	22,8	—
Ialt... 62,2	mill. kr.	

Efter en skønsmæssig opgørelse hidrører beløbene fra følgende regnskabsår:

1945—46.....	7	mill. kr.
1946—47.....	35	—
1947—48.....	20	—
Ialt... 62	mill. kr.	

Da indbetaling af beløbene først skal ske i forbindelse med regnskabets indsendelse til tilsynsmyndigheden, har en række kommuner endnu ikke indbetalt for 1947—48, og det må påregnes, at tallet for dette år kommer op på ca. 30 mill. kr.

Ifølge oplysninger, jeg har modtaget fra ligningsdirektoratet, vil beløbet for 1948—49 antagelig komme op på det samme som for 1947—48 — ca. 30 mill. kr. —, således at man kan regne med, at de samlede båndlagte beløb for de i loven omhandlede skatteår — 1945—46 — 1948—49 — vil andrage ca. 100 mill. kr.

Når båndlæggelsen blev begrænset til kun at gælde for de i skatteårene 1945—46 — 1948—49 indgåede beløb, var det ud fra den forudsætning, at det store revisionsarbejde med de ekstraordinære formueopgørelser og afregningen med skatteyderne ville være afsluttet med udgangen af indeværende skatteår.

Denne forudsætning har imidlertid vist sig ikke at holde stik, idet man i ligningsdirektoratet regner med at have arbejde nok med disse sager til hele 1949—50 og eventuelt nogle måneder ind i 1950—51. Da de resterende sager gennemgående angår knap så store beløb som de allerede afsluttede, må det forventes, at provenuet for 1949—50 bliver noget mindre end for de foregående år, men man kan dog regne med, at der ialt vil indkomme ca. 25 mill. kr.

Da det beror på i denne sammenhæng ret tilfældige omstændigheder, om en sag hidrørende fra formueopgørelsen af 1945 afsluttes før eller efter 1. april 1949, synes det naturligt at lade de samme båndlæggelsesregler gælde i begge tilfælde.

Dette medfører imidlertid på ingen måde, at man skulle være afskåret fra så småt at påbegynde en frigivelse af de båndlagte midler allerede pr. 1. april 1949, der i den bekendtgørelse, jeg før nævnte, er fastsat som den tidligste frist, og det er ikke regeringens hensigt at udskyde denne frist. Hovedreglerne for, efter hvilke retningslinier frigivelse skal finde sted, er allerede angivet i bekendtgørelsen, og jeg kan tilføje, at det er min hensigt i nær fremtid at søge forhandling med de kommunale organisationer med henblik på fastsættelse af nærmere enkeltheder, således at frigivelsen kan påbegyndes til april.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.